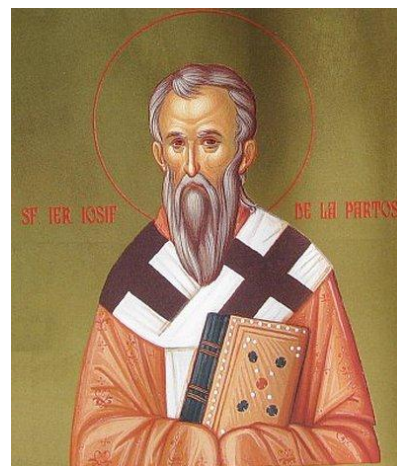

**Buletin Informativ – 14.09.2011 - Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș -
ocrotitorul și protectorul pompierilor**

Dacă în fiecare an, la 13 septembrie, pompierii români aniversează Ziua Pompierilor din România, rememorând Bătălia din Dealul Spirii când Compania de Pompieri din București condusă de bravul căpitan Pavel Zăgănescu a înfruntat cu eroism numeroasa oaste otomană venită să înăbușe mișcarea revoluționară de la 1848, la **15 septembrie** pompierii cinstesc pe cel pe care l-au ales ca ocrotitor și izbăvitor – **Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș**.

Canonizat ca sfânt național de Biserica Ortodoxă Română în anul 1956, ca făcător de minuni cu sfinte moaște păstrate în Catedrala ortodoxă din Timișoara, „Sf. Iosif cel Nou de la Partoș” este înscris în calendarul Creștin Ortodox la data de 15 ale lunii septembrie.

El este legat de instituția pompierilor prin minunile și faptele sale, între care și salvarea Timișoarei de la distrugerea prin incendiu, în timpul păstoririi sale ca mitropolit al Banatului.

Se spune că, în toamna anului 1653, cetatea Timișoarei a fost supusă unui lung jaf și distrugerii din partea turcilor care nu au fost mulțumiți până nu au dat foc orașului. Partea de apus a Timișoarei a fost cuprinsă de un foc groaznic, ce mistuia casele oamenilor și amenința să se întindă în tot orașul. În acel moment, episcopul Iosif, deși bătrân (avea pe atunci peste 80 de ani), nu a fugit ca un fricos, ci a stat ca un viteaz, ieșind în fața bisericii cu Sfintele Taine în mână și, rugându-se cu lacrimi, a fost ascultat de Dumnezeu, care a trimis o ploaie puternică ce a stins focul, scăpând astfel oamenii și așezarea de acel mare pericol.

Sfântul ierarh Iosif cel Nou s-a născut pe la 1568, în orașul Raguza din Dalmația (Dubrovnicul de astăzi), fiind vlah de origine. Tatăl său era stăpânul unei corăbii

care transporta mărfuri pe Mediterana și Marea Neagră. După moartea acestuia, tânărul Iacob, după numele de botez, viitorul ierarh a fost crescut de mama sa, care i-a aprins dragostea în Dumnezeu. Așa se explică faptul că la vârsta de 15 ani intră la mănăstirea Maicii Domnului din Ohrida, pe care o părăsește la 20 de ani pentru a apuca calea Sfântului Munte Athos, unde intră la mănăstirea Pantocrator. Aici s-a călugărit și a luat numele de Iosif.

În anul 1650, în luna iulie, deși era în vârstă de 82 de ani, Cuviosul Iosif este hirotonit arhiereu și instalat Mitropolit al Banatului. Rămâne în scaunul mitropolitan timp de trei ani. În scrierile vremii se menționează faptul că „pretutindeni pe unde a trecut, neputința se vindeca, viața se înnoia, credința se întărea, nădejdea creștea”. În 1653, la 85 de ani, s-a retras la Sfânta Mănăstire a Partoșului, nu departe de cetatea Timișoarei, iar trei ani mai târziu s-a stins, fiind îngropat în biserica mănăstirii. Se spune că „în momentul adormirii sale clopotele mănăstirii au început să bată fără a le trage cineva”. Trupul mitropolitului a fost așezat într-un mormânt zidit în naosul bisericii mănăstirești, în dreptul ușii de intrare.

Moăștele sale au fost strămutate, cu mare alai, în Catedrala mitropolitană din Timișoara în anul 1956, la trei secole după moartea sa.

La solicitarea conducerii Corpului Pompierilor Militari și ținând seama de minunile și faptele sale, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și-a dat binecuvântarea ca Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș să fie desemnat patron spiritual al pompierilor români „pentru a aduce spor duhovnicesc și revărsare a darurilor binefăcătoare și ocrotitoare ale bunului Dumnezeu peste pompierii români și lucrarea acestora în folosul binelui obștesc și românesc”.

Compartiment Informare și Relații Publice – I.S.U. „Basarab I” Dâmbovița